

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین آمادگی و تاب آوری سازمانی در برابر زلزله (مطالعه موردی: بیمارستان های علوم پزشکی کرمان)

محل انتشار:

فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران، دوره 6، شماره 4 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

زهرا رضایی - دانشجوی ارشد مدیریت بحران، دانشکده مدیریت دانشگاه شهید باهنر کرمان؛ کرمان؛ ایران

مهدی ابراهیمی نژاد - دانشیار دانشکده مدیریت بحران، گروه مدیریت بحران، دانشگاه شهید باهنر کرمان؛ کرمان؛ ایران

زین العابدین صادقی - استادیار دانشکده مدیریت بحران، گروه مدیریت بحران، دانشگاه شهید باهنر کرمان؛ کرمان؛ ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: حوادث غیرمترقبه اغلب وقایعی غیرقابل کنترل هستند. آمادگی برای مقابله با بحران، موجب می شود بحرانها در حد حادثه باقی مانده و از فاجعه تبدیل به خسارت جلوگیری شود. کرمان یکی از مستعدترین شهرهای کشور در زمینه وقوع حوادث طبیعی است. بنابراین آمادگی برای حوادث، همراه با پیشگیری موثر اقدامات کاهش برای توسعه پایدار شهر بسیار حیاتی است. بنابراین مطالعه حاضر به بررسی رابطه بین آمادگی و تاب آوری سازمانی در برابر زلزله در بیمارستانهای علوم پزشکی شهر کرمان پرداخته است. روش: این تحقیق که از نظر هدف، کاربردی و از نظر گردآوری داده ها، از نوع همبستگی می باشد و در بیمارستانهای علوم پزشکی کرمان انجام شده است. پرسشنامه های مورد استفاده در این تحقیق، پرسشنامه محقق ساخته آمادگی و پرسشنامه استاندارد تاب آوری سازمانی می باشد. روایی آنها پس از اصلاحات و پیشنهادها لازم، مورد تایید اساتید و متخصصان مربوطه قرار گرفته است، علاوه بر این پایایی سوالات به روش آلفای کرونباخ مقادیر قابل قبولی را نشان داد که در نهایت به روش سرشماری بین اعضای نمونه توزیع شدند. جهت بررسی آزمون فرضیه ها، از ضریب همبستگی پیرسون که با استفاده از نرم افزار SPSS 22 انجام شد و با استفاده از آزمون میانگین یک نمونه ای T، وضعیت تابآوری سازمانی در جامعه آماری مورد بررسی قرار گرفت، همچنین برای بررسی برازش مدل ساختار تحقیق از معیارهای ضرایب معناداری z، معیار R2 و معیار Q2 با استفاده از نرم افزار Pls Smart استفاده شده است. یافته ها: یافته های حاصل از ضریب همبستگی پیرسون که در سطح خطای $\alpha=50/0$ انجام شد نشان داد که بین آمادگی و تابآوری سازمانی و همچنین بین آمادگی با متغیرهای تابآوری سازمانی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. همچنین وضعیت تابآوری سازمانی در جامعه آماری مطلوب برآورد شد و مدل ساختاری تحقیق نیز از برازش مناسبی برخوردار است. نتیجه گیری: طبق یافته های تحقیق بین آمادگی و ابعاد تاب آوری سازمانی (آگاهی موقعیتی، ظرفیت تطابق پذیری، آسیب پذیرهای کلیدی) رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. سازمانها میتوانند با برگزاری دوره های براساس مخاطرات مختلف و دوره های آموزشی، سطح آگاهی، آمادگی و تاب آوری سازمانی کارکنان خود را افزایش دهند و گامی اساسی در جهت پیشگیری و کنترل بحرانها بردارند.

کلمات کلیدی:

آمادگی، تاب آوری سازمانی، آگاهی موقعیتی، ظرفیت تطابق پذیری، آسیب پذیرهای کلیدی، زلزله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/630231>

